

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobkyně: **S. A.**, zastoupena opatrovnici Mgr. Ivanou Noskovou, advokátkou, se sídlem Myslíkova 2020/4, Praha 2, proti žalované: **Univerzita Karlova v Praze**, se sídlem Ovocný trh 3, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalované, který spatřovala v tom, že žalovaná konstatovala, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro zapsání do 5. ročníku studia, a pokynem určila, že má setrvat v plnění individuálního studijního plánu a teprve na základě jeho splnění bude zapsána do 5. ročníku. Pokynem setrvat v individuálním studijním plánu a neuznáním kreditů se žalovaná dle žalobkyně dopustila nezákonného zásahu.
- [2] Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že dne 28. 11. 2014 jí bylo ze strany děkana 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze ukončeno studium z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu dle studijního a zkušebního řádu 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala a následně bylo rozhodnutím rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 5. 10. 2015, č.j. UKRUK/839/2015 zrušeno a děkanovi byla určena povinnost stanovit žalobkyni studijní plán. Dle stanoviska děkana

i rektora získala žalobkyně ke dni rozhodnutí 215 kreditů, přičemž pro postup do 5. ročníku bylo nutné získat nejméně 230 kreditů. Žalobkyně uvedla, že ačkoliv byl závěr rektora správný, tak ten vycházel ze špatných skutkových zjištění, když skutečný počet dosažených kreditů žalobkyně byl 242. Dne 26. 5. 2016 proto žalobkyně dala podnět k přezkumu podmínek pro postup do 5. ročníku, ve kterém dospěla k závěru, že podmínky pro postup do dalšího ročníku splňuje, když opakovaně rozporovala nesoulad počtu kreditů zapsaných v elektronickém studijním systému SIS se skutečným stavem kreditů.

- [3] Žalobkyně uvedla, že dne 18. 7. 2016 vydala žalovaná stanovisko k podnětu, kterým odmítla veškeré nároky a svým nezákonným zásahem uložila žalobkyni povinnost strpět nezákonný stav a setrvat ve čtvrtém ročníku, aniž by se věcně vypořádala se všemi nároky a námitkami žalobkyně.
- [4] Uvedla, že rozporovala stanovisko žalované, že nesplnila předměty *Prosthodontics 1*, *Prosthodontics 2* a *Gnathology*, které ve svém souhrnu tvoří 9 kreditů. Namítla, že tvrzení, že v daných předmětech absolvovalo zápočtové testy opakovaně, nikdy nebyla ústně přezkoušena a ke splnění těchto předmětů bylo nutné složení také ústní zkoušky, o čemž byli studenti informováni ústně během výuky, se nezakládá na pravdě, neboť právě během výuky bylo vyučujícím stanoveno, že k získání zápočtů je nutné splnit pouze zápočtový test na určitý počet bodů. Uvedla, že se zúčastnila zápočtových testů dne 25. 4. 2014, 12. 9. 2014 a 12. 9. 2014, zápočty jí nebyly uděleny, zápočtové testy jí dokonce nebyly ani opraveny, ani se nedozvěděla výsledky svých testů, a to v rozporu s vnitřními předpisy Univerzity Karlovy v Praze.
- [5] Dále v podané žalobě uvedla, že žádala o uznání kreditů za tyto volitelné předměty: *Oral epidemiology basics*, *Interpretation of ECG at rest and during exercise*, *Sports medicine and functional diagnostics*, *Complex Nutrition in sportsman and sports performance*, *Laser dentistry*, *Physical and mechanical properties in Dental Materials*. Z uvedených předmětů jí byly uznány pouze předměty *Laser dentistry* a *Physical and mechanical properties in Dental Materials*. Uvedla, že předmět *Oral Epidemiology basic* jí nebyl uznán, jelikož o jeho uznání žádala až poté, co jí byly z důvodu nedostatečného kreditu zrušeny všechny předměty zapsané v indexu pro daný akademický rok. Uvedla, že tvrzení žalované, že žalobkyně ztratila index, není pravdivé, neboť nikdy netvrdila, že ztratila index a daný předmět si chtěla nechat zapsat z důvodu, že jí nebyl uznán při novém zápisu do studia a uznávání absolvovaných předmětů. Žalovaná konstatovala ztrátu indexu i v otázce předmětu *Physical and mechanical properties in dental materials*. Uvedla, že na místo ztráty indexu tvrdila, že při žádosti o uznání předmětů absolvovaných v předešlém studiu na Univerzitě Karlově při zápisu do současného studia byla opomenuta jedna stránka indexu s absolvovanými volitelnými předměty. Uvedla, že se opakovaně snažila předepsané formuláře pro uznání uvedených předmětů odevzdat na studijním oddělení, kde však byly odmítány. K tvrzení žalované, že žádosti o uznání předmětů nejsou opatřeny podacím razítkem podatelny, žalobkyně uvedla, že nemůže donutit studijní oddělení k vydání potvrzení o převzetí. K dalšímu tvrzení žalované, že se splnění dříve absolvovaných volitelných předmětů na fakultě neuznává vzhledem k ustálené rozhodovací praxi, uvedla, že se nelze ztotožnit s rezignací na hodnocení těchto předmětů. Žalovaná dle názoru žalobkyně postupovala v rozporu se studijním a zkušebním řádem, dle kterého jsou předměty absolvované na univerzitě v České republice uznatelné 10 let po jejich absolvování, aniž by toto ustanovení rozlišovalo předměty, které jsou z uznávání vyloučeny. Žalobkyně tak nemohla očekávat problémy s jejich uznáváním.
- [6] Žalobkyně dále namítala, že žalovaná postupovala v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když nezjistila, zda byly zápočtové testy splněny, tvrzení zaměstnanců 1. Lékařské fakulty vzala za své, aniž by skutečně prověřila všechny námitky žalobkyně. Žalovaná rovněž dle názoru žalobkyně postupovala v rozporu s vnitřními předpisy Univerzity Karlovy v Praze, když neumožnila, aby byly žalobkyni předloženy opravené zápočtové testy, tj. aby byla seznámena s výsledky kontroly studia, nezohlednila splnění volitelné předměty, ani se nijak nevypořádala s žádostmi o jejich uznání tak, aby se mohla žalobkyně proti případnému rozhodnutí o nich bránit a uplatňovat svá

práva. Žalovaná se tak tím, že konstatovala, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro zapsání do 5. ročníku a svým pokynem žalobkyni určila, že má setrvat v plnění individuálního studijního plánu, a teprve na základě jeho splnění bude zapsána do 5. ročníku, dopustila dle názoru žalobkyně vůči ní nezákonného zásahu. Uvedla, že pokynem setrvat v plnění individuálního studijního plánu a neuznáním kreditů bylo přímo zasaženo do jejích práv.

- [7] Z toho důvodu žalobkyně navrhovala, aby soud vydal rozsudek, kterým by určil, že pokyn žalovaného je v rozporu se zákonem a tedy je nezákonný, a dále, aby soud pokyn žalovaného zrušil a přiznal žalobkyni kredity za splnění předmětů *Prosthodontics in Dental Medicine 1, Prosthodontics in Dental Medicine 2, Gnathology, Oral Epidemiology Basics, Physical and mechanical properties in dental materials, Interpretation of ECG at rest and during exercise, Complex Nutrition in sportsman and sports performance, Sports medicine and functional diagnostics*.
- [8] Žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě navrhla její zamítnutí. Uvedla, že žádný pokyn ve věci žalobkyně vydán nebyl a prošetření stížnosti není zásahem do veřejných subjektivních práv žalobkyně.
- [9] Žalovaná dále uvedla, že na základě rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 5. 10. 2015, č.j. UKRUK/839/2015, byl žalobkyni stanoven rozhodnutím děkana 1. Lékařské fakulty ze dne 2. 10. 2015, individuální studijní plán. Rozhodnutí děkana stanovilo podmínky individuálního studijního plánu, včetně zápisu žalobkyně do 4. úseku studia, dále stanovilo, že žalobkyně musí získat po absolvování 4. úseku studia v průběhu akademického roku 2015/2016 alespoň normální počet kreditů (240) a do 14. 9. 2016 měla žalobkyně splnit kontrolu studia předmětů *Restorative Dental Medicine 2, Orthodontics 1, Pododontics Dentistry 1, Paediatrics, Gnathology, Prosthodontics in Dental Medicine 1 a Prosthodontics in Dental Medicine 2*. Uvedla, že pokud měla žalobkyně proti rozhodnutí děkana nějaké námitky, mohla se obrátit přímo na správní soud s žalobou, neboť proti rozhodnutí děkana neuvedeným v ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“), nebyl opravný prostředek přípustný. Žalobkyně převzala rozhodnutí děkana osobně dne 10. 11. 2015, přičemž dopis ze dne 20. 11. 2015 obsahuje odpověď na stížnost o přezkoumání splnění podmínek pro zápis do 5. úseku studia ze dne 9. 11. 2015, se závěrem, že žalobkyně podmínky pro zápis do 5. úseku studia nesplnila.
- [10] Žalovaná dále ve vyjádření uvedla, že poté byla žalobkyně nečinná a až dne 27. 5. 2016 bylo na rektorát doručení její podání, které bylo podle obsahu posouzeno jako žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti děkanem podle ustanovení § 175 správního řádu. Na toto podání bylo reagováno dopisem rektora ze dne 18. 7. 2016, č.j. UKRUK/5915/2016, ve kterém bylo dle názoru žalované reagováno podrobně na všechny námitky žalobkyně. Uvedla, že přešetření stížnosti o přezkoumání splnění podmínek pro zápis do 5. úseku studia není pokynem (zásahem) správního orgánu, žalobkyně tak nemohla být zkrácena na svých subjektivních veřejných právech. Uvedla, že žalobkyně nepodala žalobu proti rozhodnutí děkana, jímž jí byl pravomocně stanoven individuální studijní plán, přičemž závaznost tohoto plánu pro ni vyplývá přímo z rozhodnutí děkana, nikoliv z přešetření vyřízení žádosti o přezkoumání splnění podmínek pro zápis do 5. úseku studia. Žalobkyni tak nebylo a ani nemohlo být dopisem rektora ze dne 18. 7. 2016 uloženo, aby setrvala v plnění individuálního studijního plánu.
- [11] K uznání kreditů žalovaná uvedla, že zákon o vysokých školách ani vnitřní předpisy institut uznání kreditů neznají. Kredity může student získat splněním kontroly studia předmětu, nebo pokud požádá děkana o uznání splnění kontroly studia předmětu, může mu děkan kredity přiznat, pokud žádosti o uznání vyhoví. V takovém případě se vydává rozhodnutí o uznání splnění kontroly studia předmětu podle ustanovení § 68 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách, proti němuž je možné podat odvolání. Uvedla, že dopis rektora v žádném případě není rozhodnutím o uznání či neuznání splnění kontroly studia předmětu. Dále uvedla, že žalobkyně nesplnila podmínky pro zápis do 5. úseku studia, neboť nezískala 240 kreditů, když podání

označené jako žádost o uznání kreditů učinila až v září 2016, o případném přiznání kreditů by mohlo být rozhodnuto až v souvislosti s případným uznáním splnění kontroly studia předmětu, přičemž na toto uznání není právní nárok.

- [12] Žalovaná dále uvedla, že i kdyby hypoteticky došlo k nezákonnému zásahu do práv žalobkyně, pak žalobkyni je již od listopadu 2015 známo, že nebyla do 5. úseku studia zapsána, z čehož vyplývá, že žalobu nepodala včas ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se o zásahu dozvěděla.
- [13] K žalobnímu návrhu, aby soud „uznal“ žalobkyni kredity, žalovaná uvedla, že tomuto návrhu nemůže soud vyhovět, neboť není oprávněn zasahovat do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy a rozhodovat mimo meze stanovené právním řádem.
- [14] Soud nařídil k projednání věci na den 22. 3. 2018 ústní jednání. Žalobkyni se nepodařilo doručit předvolání k ústnímu jednání, jelikož na shora uvedené adrese nebyla zastižena ani nemá na uvedené adrese poštovní schránku. Z toho důvodu soud zrušil nařízené ústní jednání a po dotazu na Ministerstvo vnitra ohledně místa pobytu žalobkyně, žalobkyni usnesením ze dne 10. 4. 2018, č.j. 6A 159/2016-54, ustanovil opatrovníkem pro řízení o podané žalobě opatrovníka uvedeného v záhlaví tohoto rozhodnutí.
- [15] Při ústním jednání před soudem konaném dne 17. 7. 2018 ustanovená opatrovnice žalobkyně setrvala na podané žalobě a žalovaná odkázala na své písemné vyjádření k podané žalobě.
- [16] Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
- [17] Rozhodnutím děkana 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 28. 11. 2014 bylo žalobkyni, zapsané v akademickém roce 2013/2014 do 4. úseku v prezenční formě 5letého magisterského studijního programu Zubního lékařství, ukončeno studium z důvodů nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, tj. z důvodů stanovených v ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách a v ustanovení čl. 12 odst. 1 písm. b) Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy v Praze, jelikož žalobkyně nedosáhl normálního počtu kreditů (240), ani minimálního počtu kreditů nutného pro zápis do dalšího úseku studia (230), když dle kontroly studia dosáhl na 215 kreditů. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání. Rozhodnutím rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 5. 10. 2015, č.j. UKRUK/839/2015, bylo rozhodnutí děkana zrušeno. Současně byl děkan zavázán, aby žalobkyni jednoznačně stanovil průběh a podmínky individuálního studijního plánu, přičemž teprve jejich nesplnění může být důvodem k vydání rozhodnutí o ukončení studia.
- [18] Rozhodnutím děkana ze dne 2. 11. 2015 bylo žalobkyni povoleno absolvování 4. úseku studia dle individuálního studijního plánu a zároveň byly stanoveny podmínky, při jejichž nesplnění bude studium ukončeno. Žalobkyně toto rozhodnutí převzala osobně dne 10. 11. 2015 na studijním oddělení.
- [19] Dne 9. 11. 2015 podala žalobkyně žádost o přezkoumání splnění podmínek pro zápis do 5. ročníku studia. V této žádosti uvedla, že její skutečný počet kreditů není 215, ale 233, jelikož nesouhlasí docházka a splnění předmětů *Prosthodontics (protetic) in dental medicine 1*, *Prosthodontics in dental medicine 2*, *Gnathology*. Z toho důvodu požádala o přezkoumání podmínek pro zápis do 5. ročníku studia a žádala o zápis do tohoto ročníku. Dne 20. 11. 2015 proděkan pro zahraniční studenty a sociální problematiku žalobkyni zaslal odpověď na její žádost, ve které uvedl, že pro zápis do 5. ročníku studia nebyly splněny podmínky.
- [20] Dne 26. 5. 2016 podala žalobkyně na rektorátu žádost o prošetření podmínek pro postup do dalšího ročníku studia, ve kterém uváděla obdobné argumenty jako v podané žalobě. Mimo jiné uvedla, že dosáhla počtu 242 kreditů, přičemž dále v žádosti rozporovala nesplnění daných předmětů a namítala nepřátelský a neprofesionální přístup studijního oddělení. Žalobkyně tedy žádala, aby jí byly opraveny zápočtové testy a přiznány kredity za předměty *Prosthodontics 1*,

Prosthodontics 2 a *Gnathology* a následně zapsány do SIS systému, dále žádala, aby byly předloženy příslušnému proděkanovi její žádosti o uznání předmětů *Oral epidemiology basic*, *Interpretation of ECG at and during exercise*, *Sports medicine and functional diagnostics* a *Complex Nutrition in sportsman and sports performance* a zapsány do SIS systému, a dále žádala o zápis předmětů *Laser dentistry* a *Dental Material* do SIS systému na základě předložené kopie indexu. Z toho důvodu požadovala, aby byla urychleně zapsána do 5. ročníku pro akademický rok 2015/2016.

- [21] Rektorát žádost posoudil jako stížnost (průtahy, nevhodné chování osob na fakultě) a rektor následně vyzval děkana k vyjádření k uvedeným skutečnostem. Děkan se ve svém vyjádření ze dne 12. 7. 2016, č.j. UK1LF16G/08207, vyjádřil k žádosti o přezkoumání splnění podmínek pro zápis do 5. ročníku studia, k žádosti o uznání volitelných předmětů a k námitce ohledně nevhodného chování zaměstnanců studijního oddělení.
- [22] Dne 18. 7. 2016, pod č.j. UKRUK/5915/2016, odpověděl rektor na žádost žalobkyně, ve kterém se podrobně zabýval splněním podmínek pro zápis do 5. ročníku, když se zabýval tím, zda žalobkyně v akademickém roce 2013/2014 splnila tři výše uvedené povinné předměty. Rektor se dále zabýval žádostí o uznání volitelných předmětů a také stížností žalobkyně na nevhodné chování zaměstnanců studijního oddělení. Závěrem tohoto vyjádření rektor předložil rekapitulaci výsledků průběžného posuzování výsledků a záznamů o plnění studijních povinností. Uvedl, že v akademickém roce 2015/2016, v němž byl studentce stanoven individuální studijní plán, studentka ze 7 zapsaných předmětů nesplnila ke dni 7. 7. 2016 žádný, proto ji nelze přiznat žádné kredity. Ke dni 7. 7. 2016 tak žalobkyně dosáhla 220 kreditů, což nyní neumožňuje vyhovět jejímu požadavku na zápis do 5. ročníku, neboť minimální počet kreditů rozhodný pro zápis do 5. ročníku je 230 kreditů. Uvedl, že v případě, že žalobkyně do konce akademického roku 2015/2016 splní předměty v tomto akademickém roce zapsané v individuálním studijním plánu, dosáhne celkového počtu kreditů 247, čímž jí vznikne právo na zápis do 5. ročníku.
- [23] Dne 2. 9. 2016, tj. až po podání žaloby, podala žalobkyně žádost o uznání kreditů a zápis do 5. ročníku (na děkanát 1. Lékařské fakulty došla dne 5. 9. 2016) V této žádosti požádala o zápis do 5. ročníku studia z důvodu splnění studijních povinností a dosažení dostatečného počtu kreditů k zápisu do 5. ročníku, když dosáhla počtu 242 kreditů. Žalobkyně žádala o uznání těchto předmětů: *Prosthodontics 1* (4 kredity), *Prosthodontics* (3 kredity), *Gnathology* (2 kredity), *Oral epidemiology basics* (3 kredity), *Interpretation of ECG at rest and during exercise* (3 kredity), *Sports medicine and functional diagnostics* (3 kredity), *Complex Nutrition in sportsman and sports performance* (4 kredity), *Physical and Mechanical properties of Dental Material* (3 kredity).
- [24] Správní spis dále obsahuje rozhodnutí děkana ze dne 27. 10. 2016, č.j. UK1LF16G/13957, kterým ve výroku I. bylo řízení o žádosti žalobkyně o uznání splnění kontroly studia předmětů *Prosthodontics 1* (*Protetic Dentistry 1*), *Prosthodontics 2* (*Protetic Dentistry 2*) a *Gnathology* zastaveno podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť byla podána žádost zjevně právně nepřipustná, a ve výroku II. bylo řízení o žádosti o uznání splnění kontroly studia předmětu *Physical and Mechanical properties of Dental Materials* zastaveno podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
- [25] Soud posoudil žalobu následovně:
- [26] Řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je upraveno v ustanovení § 82 - 87 s.ř.s.
- [27] Podle ustanovení § 82 s.ř.s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Z ustanovení § 82 s.ř.s. vyplývá, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem může být důvodná tehdy, jsou-li kumulativně splněny následující podmínky: žalobce musí být

přímo (první podmínka) zkrácen na svých právech (druhá podmínka) nezákonným (třetí podmínka) zásahem správního orgánu, které není rozhodnutím (čtvrtá podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (pátá podmínka). Není-li splněna jedna z uvedených podmínek, nelze ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout.

- [28] Soud se zabýval otázkou, zda pokyn žalované, aby žalobkyně setrvala v plnění individuálního studijního plánu, resp. neuznání kreditů za zmiňované předměty, je zásahem podle ustanovení § 82 s.ř.s.
- [29] Pojmy „zásah, pokyn, donucení“ soudní řád správní nedefinuje a obecně je nedefinuje ani žádný jiný právní předpis. Soudní řád správní pro všechny tři pojmy zakládá legislativní zkratku „zásah“. Za zásah lze považovat úkony orgánu státní správy v rámci výkonu veřejné moci, které bezprostředně přímo zasahují do právních poměrů osob, vůči nimž je úkon směřován. Samotný zásah bývá zpravidla neformální v tom smyslu, že mu nepředchází žádná formální procedura, jde zpravidla o faktický úkon, kterým je zasaženo do právních poměrů osoby, přitom musí jít o takový úkon, který není rozhodnutím (tj. rozhodnutím ve smyslu legislativní zkratky uvedené v ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s.). Většinou půjde o aktivní úkony správních orgánů, nelze však vyloučit, že za zásah lze považovat i pasivitu správních orgánů (tedy nečinnost), aby však šlo o zásah podle ustanovení § 82 s.ř.s. musí se pasivita (nečinnost) tohoto orgánu vztahovat rovněž k takovým úkonům, které nejsou rozhodnutím.
- [30] Z ustanovení § 4 odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů, o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu a kompetenčních žalobách. Je tedy zřejmé, že soudní ochrana ve správním soudnictví je poskytnuta několika typy možných žalob, jež jsou vymezeny rozdílnými předměty řízení.
- [31] Soud při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel přiměřeně z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2009, č.j. 8 Aps 6/2007-256, který se zabýval mj. charakterem žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, a v němž Nejvyšší správní soud judikoval, že: *„účelem žaloby proti nezákonnému zásahu obecně není přezkum procesního postupu správního orgánu ve správním řízení. Tento postup může být předmětem přezkumu v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, protože procesní stránka věci je neoddelitelnou součástí zákonnosti rozhodnutí. Ochranu ve vztahu ke správnímu řízení jako takovému platné právo nezabezpečuje možnost úplně negovat vedení správního řízení žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. K tomu slouží možnost podat žalobu proti rozhodnutí, v jehož vydání zpravidla vedení správního řízení vyústí, příp. i cesta náhrad podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Úplně zamezit vedení správního řízení však nelze.“*
- [32] *Přezkoumání zákonnosti vedení správního řízení v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem by bylo přezkoumáním předčasným a odporujícím systematickému soudnímu řízení. Test, popsáný v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005 - 65, je i ve vztahu k jednotlivým úkonům v rámci správního řízení třeba vnímat v kontextu podpůrného charakteru žaloby podle § 82 s. ř. s. k žalobě podle § 65 s. ř. s. Jistě nelze vyloučit, že by konkrétní úkon správního orgánu v rámci správního řízení mohl být nezákonným zásahem, ochrana proti němu podle § 82 s. ř. s. ovšem bude přípustná pouze tehdy, nebylo-li by možné domáhat se ochrany nebo nápravy jinými prostředky (srov. č. 720/2005 Sb. NSS).“*
- [33] Soud dále považuje za vhodné odkázat na judikaturu zdejšího soudu, který vydal dne 24. 3. 2015 v obdobné věci rozsudek č.j. 11 A 46/2014-39, ve kterém uvedl, že: *„Ačkoliv podle judikatury za zásah lze považovat nejen aktivní úkony orgánu státní správy, ale také pasivitu (nečinnost) správního orgánu, v obou případech však musí být splněna základní podmínka, totiž to, že musí jít o aktivitu či pasivitu, která nevyústí ve vydání rozhodnutí. (...) Žalobce se podanou žalobou v podstatě domáhá toho, aby soud deklaroval nezákonnost nečinnosti žalovaného správního orgánu jako nezákonný zásah, tedy domáhá se toho, aby soud přezkoumal zákonnost vedení správního řízení v konkrétní věci. Přezkoumání zákonnosti vedení správního*

řízení, resp. přezkoumání jeho délky či nečinnosti správního orgánu v průběhu zahájeného správního řízení však nemůže být předmětem zásahové žaloby.“

- [34] V daném případě soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, když se dle názoru soudu není možné žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhat určení toho, že pokyn žalované byl nezákonný, jelikož pokyn, resp. postup žalované následoval po vydání rozhodnutí, jemuž se žalobkyně mohla bránit správní žalobou proti rozhodnutí podle ustanovení § 65 s.ř.s. Toto však žalobkyně v daném případě neučinila. V rámci přezkumu tohoto rozhodnutí by bylo možné posoudit žalobní námitky, které žalobkyně předložila v podané žalobě. V intencích výše uvedené judikatury tak pokyn žalované, resp. jednání žalované v souladu s dříve vydaným rozhodnutím o individuálním studijním plánu, nemůže být předmětem žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.
- [35] V daném případě totiž dle názoru soudu existuje hned několik rozhodnutí, proti nimž se mohla žalobkyně bránit nejprve ve správním řízení, a následně pak tyto napadnout správní žalobou podle ustanovení § 65 s.ř.s. Jednak se jedná o rozhodnutí o individuálním studijním plánu (rozhodnutí děkana 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 2. 11. 2015), dále pak o rozhodnutí o uznání kontroly studia předmětu. V případě tohoto druhého rozhodnutí je však nejprve nutné podat žádost o uznání kontroly studia předmětu, což však žalobkyně učinila až v září 2016, tj. až po podání nyní projednávané žaloby. Rozhodnutím děkana Univerzity Karlovy ze dne 27. 10. 2016 pak bylo řízení o této žádosti zastaveno, blíže viz výše obsah správního spisu.
- [36] Tato rozhodnutí tak dle názoru soudu zasahují do veřejných subjektivních práv žalobkyně, naproti tomu pokyn (postup) žalované je pak jen pouhou odpovědí na žádost žalobkyně o prošetření podmínek pro postup do dalšího ročníku studia, která však má svůj zákonný podklad v rozhodnutí o individuálním studijním plánu ze dne 2. 11. 2015, proti kterému se však žalobkyně nebránila. Skutečnost, že se žalobkyně výše uvedeným rozhodnutím nebránila, (pozn. soudu: a proti rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o uznání kontroly studia předmětu v době podání nyní projednávané žaloby ani nemohla bránit, jelikož její žádost, jakož i rozhodnutí o této žádosti byly vyhotoveny až po podání žaloby), pak způsobuje ten následek, že se žalobkyně nemůže zásahovou žalobou podle ustanovení § 82 s.ř.s. domáhat prohlášení nezákonnosti postupu žalované, který je však pouze důsledkem těchto rozhodnutí. Pokud tedy žalobkyně nenapadala samotné rozhodnutí, pak nelze samostatnou zásahovou žalobou až následně napadat jednotlivé kroky, jež jsou pouze důsledkem vydaného rozhodnutí.
- [37] Nadto pak soud jen dodává, že žalobní petit, tak jej formulovala žalobkyně, by nemohl obstát, a to v části požadující přiznání kreditů žalobkyně. Pokud by toto soud ve výroku rozsudku učinil, zasáhl by tak do samosprávné činnosti univerzity, neboť ta, resp. děkan může uznat kontrolu studia předmětu na základě žádosti studenta (žalobkyně) a vydat o této žádosti rozhodnutí. Soud tak uzavírá, že požadavek na „*přiznání kreditů*“ by byl za všech okolností nedůvodný.
- [38] Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobu podle ustanovení § 87 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
- [39] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. července 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu